

forældet. Regner man ud, hvad denne Krone pr. løbende Mil vil blive pr. Kilometer, vil man se, at det bliver, siger og skriver, 13½ Øre pr. Kilometer, medens Nævnets og Overnævnets Medlemmer faar 35 Øre pr. Kilometer, og saa skal endda de førstnævnte befordre sig selv de første 7½ Kilometer, og det maa sikkert blive til Fods, for der er neppe Raad til at leje Vogn eller Bil. Jeg gaar ud fra, at Tingets Medlemmer er enige med mig i, at der trænges til, at begge disse af mig fremdragne Yderpunkter bøjes noget imod hinanden, og jeg vil gøre mit dertil, ligesom Mindretallet her har gjort Begyndelsen dertil, idet det foreslaar, at de 35 Øre nedsættes til 30 Øre, jeg haaber saa, at de 13½ Øre vil blive sat op. Jeg vil meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af mig omtalte Ændringsforslag under Nr. 9.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslaget under Nr. 31, som jeg er Medforslagsstiller af. Det gaar ud paa at ændre Ordet „Fiskeridirektør“ til: „Fiskeriinspektør“. Jeg skal blot minde om, at jeg for faa Dage siden ved Behandlingen af Lovforslaget angaaende Universitetslønninger gjorde opmærksom paa, at selv om det i Øjeblikket kunde se ud, som om en saadan Navneforandring var gratis, vil den dog medføre betydelige Udgifter. Skønt det her er Meningen, at den skal være gratis, tør jeg forsikre ærede Medlemmer, at den nok skal vise sig ogsaa her at medføre betydelige Udgifter. Er først en saadan Navneforandring vedtaget, udebliver Forhøjelsen af Udgifterne ikke, og da Tiderne er saadanne, at det ikke gaar an at foretage ret mange, formentlig unødvendige Udgifter, vil jeg meget tilraade, at man vedtager dette Ændringsforslag. For Tiden har vi, saa vidt jeg har kunnet skønne, omkring 160,000 Kr. i aarlig Udgift til Fiskerikontrollen, og hvis denne Navneforandring foretages, vil denne Sum sikkert blive betydelig forhøjet. Vi har efter min bedste Mening en meget dygtig og samvittighedsfuld Fiskeriinspektør, som jeg rent personlig godt kunde gaa med til at hjælpe et Trin opad paa Stigen, men naar jeg ser paa de Udgifter, det vil medføre for Statskassen, bliver jeg meget betænkelig;

thi hvad der er omtrent lige saa sikkert, som at 2 og 2 er 4, er, at hvis man flytter Inspektøren et Trin opad, bliver der et tomt Rum, og saa vil de, som er nedeunder, begynde at kravle opefter, indtil de alle bliver flyttet et Trin opefter, og det vil forøge Udgiften betydeligt. Jeg vil altsaa meget indtrængende tilraade, at man stemmer for dette Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører omtalte, at der i Udvalget ikke var opnaaet fuld Klarhed over, hvorledes det skulde stille sig med Hensyn til § 17. Jeg vil haabe, at det maa lykkes Udvalget inden tredje Behandling at komme til den rette Forstaaelse af denne meget vigtige Paragraf, der har overordentlig stor Betydning for det danske Fiskeri.

Jeg vil dermed anbefale de af mig nævnte Mindretalsforslag.

Niels Petersen: Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at Udvalget har taget Hensyn til de Henstillinger, der er fremkommet fra Fiskeriforeningerne i og ved Isefjorden angaaende Anvisning af Stejle- og Tørreplads. Der er af Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 21, hvori det hedder: „I øvrigt vil det ved Anvisning af Pladsen være at iagttage, at denne, som Fiskerne er berettigede til at indhegne, kommer til at ligge saa nær som muligt ved den stedlige Havn eller Landingsplads“. Denne Ændring har i Virkeligheden mere reel Betydning, end det ved første Øjekast kunde se ud til. Den peger i Retning af den Udvikling, der foregaar i det danske Fiskeri. Tidligere var det naturligt at sige, at Tørringspladsen skulde findes i Nærheden af Landingspladsen. I Fremtiden vil det blive mere og mere naturligt, at man siger „Havnepladsen“. Der er Grund til at betone det her, og der er ogsaa Grund til at udtale Glæde over den Udvikling af det danske Fiskeri, som her ved giver sig til Kende.

Som den ærede Ordfører omtalte, har jeg haft i Sinde at stille Ændringsforslag, hvorefter Fiskerne ved Kysterne af Isefjorden skulde have Ret til udenfor det til Købstæderne hørende Landomraade at ilandbringe og sælge Rødspætter, der er fangede i Isefjorden, til et Mindstemaal af 185 mm fra Snudespids til Halerod og